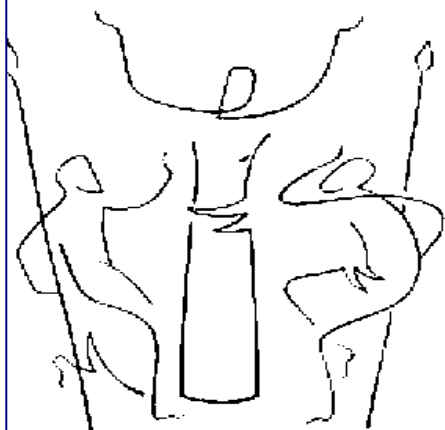

Jézus valóban feltámadt, Jézus él !

Soha nem hal meg már többé, s nekünk akarja adni az örökké boldog és dicsőséges örök életet. !

ÉLETIGE: 2012. április hónapban: (Kol.3,3.):

Hiszen meghaltatok, és éltetek Krisztussal el van rejtve az Istenben...»

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban ! Urunk Jézus Krisztus ezt mondja: „ha a búzaszem nem hull a földbe, és nem hal el, egymaga marad, de ha elhal, sok termést hoz.” (Jn.12,24) A szeretet egyfajta tükrözés, visszhangozás, viszonzás, párbeszéd, visszajelzés, ajándékozás, de ez a sok kifejezés egyetlen valamit jelent. Senki emberfia nem volt képes Istent úgy szeretni, ahogyan azt elvárta volna tőlünk:Egyedül Jézus Krisztus volt képes visszatükrözni, sugározni a földről Isten szeretetét. Ezért Jézus, Istennek, az Atyának teljes, tökéletes visszatükröződése, hálaadása, eukarisztiája! Ezt a Fiú az ő testének és vérének feláldozásában juttatta kifejezésre. Szeretéből halt meg Jézus:Kettős szeretetből:Szeretéből (ami engedelmesség erényébe lett foglalva) az Atya iránt, s szeretetéből (ez a szolidaritás erénye) -

irántunk. S mivel önátadása tökéletes volt, ezért az Atya elfogadta Fiának ezt a szeretetből fakadó életfelajánlását, hozzáértve a borzalmas gyötrelmeket is. Egészen elég áldozat lett, teljes munka, tökéletes életmű, mely kihatott az egész emberiség sorsára. A visszajelzés is, az Atya részéről, méltó válasznak bizonyult:Megdicsőítette Fiát, feltámasztotta a szörnyű halálból és az egész teremtett létrend csúcsára, élére állította. Első fázis az Úr Jézus önátadása, s ezt fejezi ki az ige első része: „ha a búzaszem nem hull a földbe, és nem hal el, egymaga marad” ; ugyanakkor az Atya válasza, mint második fázis, a bőséges, vagyis az örök élet jutalmáról szól: de ha elhal, sok termést hoz.” Csodálatos az a párbeszéd is amikor a Fiú megrendült lélekkel így szól az Atyához: „Atyám, dicsőítsd meg nevedet! Erre szózat hallatszott az égből: „Megdicsőítettem és ezután is megdicsőítem.” (Jn.12, 28.) - Isten szeretetét mi emberek, csak ilyen borzalmas áron tudtuk újra visszaszerezni. Mi megpróbáltunk imádkozni, böjtölni, ühettük, verhettük magunkat - válasz nem jött, a Mindenható szóra sem méltatott minket. Kegyesztettek lettünk! Mi is hozhattunk áldozatokat: Kosokat, tulkokat, de az Úr neheztelese bebetonozódott fölöttünk! Válasz nélkül maradt az imánk, a munkálkodásunk, a szenvedésünk, vagyis az életünk. S így fentről való válasz nélkül értelmetlenné vált minden körülöttünk, ahogy ezt ma, az Istentől elszakadt emberek is átélik. – De ezek után, hogy Jézus keresztfáldozata visszaszerezte nekünk Isten szeretetét, lehetővé tette számunkra is, hogy választ, megoldást kapjunk Jézus Krisztus Atyjától, aki nekünk is Atyánk. Most csak az a kérdés, hogy miként tudok belépni Krisztus húsvéti misztériumába. (Gondoljunk csak erre az igére: „Hiszen húsvéti bárányunkat, Krisztust feláldozták.” (I.Kor.5,7.)) A Krisztus megváltó áldozatába vetett hit a belépőjegy: „Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni, aki nem hisz, az elkárhozik.” (Mk.16,16.) Hitvallásunk egyszerű. Csak néhány szó: Jézus Krisztus Isten Fia, Megváltó! - „Ha tehát száddal vallod, hogy Jézus az Úr, és szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta a halálból, üdvözülsz.” (Róm.10, 9.) A hit döntés emellett, de azért több, mint az értelem laboratóriumában lezajló egyetlen bevillanás. A Krisztushoz való csatlakozás és kapcsolódás a továbbiakban a hit kalandjává szélesedik ki. Így egy kissé nekem is búzaszemmel kell válnom, s meg kell halnom a világnak, annak szellemének, a sátánnak, a testnek, sőt önmagamnak (vágyaimnak) is, hogy Istennek élhessek, s annak, aki értem meghalt, de feltámadt. Ahogy az Írás mondja: „azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, ne maguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt” (II.Kor. 5,15.). Éppen ezért a keresztségben eltemetkezünk Őbenne: Ekkor éljük át Urunk és hitünk szent titkát, misztériumát. De belépünk Krisztus Testébe, amely és aki a kereszten áldozattá magasztosult. De föl is emelkedünk a vízből és föl is emeltetünk egy megtisztult, megújult, szabad és diadalmas mennyei életre. Mindez azonban rejtve történik, s az Úrban elrejtett élet titkát csak a beavatottak (megkeresztelték) őrzik szívükben, mint egy hittitkot. Így érthető azután az ige és a téma:

Téma: - „Hiszen meghaltatok, és éltetek Krisztussal el van rejtve az Istenben.” (Kol. 3,3.) A hit azáltal kap életet és levegőt, hogy éltetjük a mindennapi történések forogtatagában. Így érvényes az ige, ahogy írva van: „Az igaz a hitből él.” (Róm.1,17). De az is írva van: „Aki a hitből él, az Ábrahám fia.” (Gal. 3, 7.) Amíg nem jött a próbatétel, addig a hit, egy fennkölt, magasztos elmélet volt Ábrahám számára. De nem kellett sokáig várnia, s a hit pátriárkájára kemény próba alá lett vetve. Izsákkal való próbatétele nyomán szinte a halál völgyét járta be, átélés alapon. Így jutott el a kipróbált, vagyis a próbaállt hithez, s aki ilyen mélységeket jár be, az ugyancsak megszenved a hitéért. De a próbatétel Isten emberévé és barátjává tette, a mélység pedig elrejtette Isten gondolatainak, terveinek legbelsőbb zugába. Így a téma: **Átadottság - elfogadottság - elrejtettség.** -

ÁTADOTTSÁG. Annyiban vagyunk átadottak, amennyiben odaszántuk magunkat Istennek, s lelkünkben ki is mondtuk: Ez az élet számomra megszűnt létezni, semmi csábja nincs rám hatással, ahogy a halottat sem lehet már bűnre csábítani. Jó ha tudom: Átadott élet csak részben valósulhat meg az életemben, mert egyszerűen nem vagyok rá

képes. Személyi adataimban egy priusz van: Az eredeti bűn, s annak romboló hatásai. Egyik ilyen romboló hatása éppen abban áll, hogy képtelenné tesz a teljes életátadásra, vagyis a szeretetre. Viszont, ha belépek Krisztusba (vagyis mystériumába), akkor mindazt leteszem, ami az enyém és fölveszem mindazt, ami az Övé. Ekkor már dicsekedhetek az Ő átadottságával, mert ez teljes, elfogadott és elrejtett életátadás lesz. Ettől fogva már úgy dicsekedhetek vele, mint az enyémmel. A benne való új élet, egy egészen vadonatúj életlehetőséget tár elém, melyben mindaz, ami Krisztusé - az enyémmé lesz, mint sajátommá. Ezért az Úr szava: „adjátok át tagjaitokat az igazság szolgálatára, a megszentelődésre.” (Róm.6,19).

ELFOGADOTTSÁG. Ez a fentről való válasz. Az emberi élet kilátástalansága - általánosságban - éppen abból adódik, hogy megválaszolatlan. Erre mondhatnánk: Ez a visszhangtalan ima állapota. (Ez a sorsa annak is, aki nem imádkozik!) Így az a dermedt felismerés kezdi eluralni az emberi lelket, hogy mivel föntről nem szeretik, ezért senki nem szereti igazán. Aki érdemben szeretni tudná, (s ez Isten), az hallgat. Még azt is átéli, hogy az emberi szeretet mennyire hamis, s mennyire semmit érő. Ekkor az emberi pszichében egy egyre jobban kiáltó úr keletkezik: Egy alapvető hiány. A kiáltó hiány égő sebbé válik, s ez az égő seb szinte odaragasztja őt a keresztre és a Keresztfeszítetre. Ebben a helyzetben nagy hangon felkiált, s ez a kiáltás összeolvad Jézus kiáltásával: Itt és így valósul meg az életátadás. - Mert Jézusunk életátadása is az Ő nagy kiáltása pillanatában valósult meg. - Ezt pedig követi a fentről való elfogadottság. Valami koppan a szívben, s tudom: Szeretve vagyok az Örök Szeretettől. Megnyugvás, béke követi az előző harcot és egy fájdalmasan édes zokogás és elszenderülés. Megrendül a bensőnk, amikor átéljük az ígét: Hozzám kiáltottál és én meghallgattalak téged. - Igei pontossággal: „Bánatodban hozzám kiáltottál, s én megszabadítottalak, dörgő felhőből adtam választ neked”. (Zsolt. 81,8.)

REJTETTSÉG. Ezek után amit átéltem, megpróbálom elmondani másoknak is. De a többiek olyan furcsán néznek rám, hogy rövidesen elveszítem a bátorságomat, s maradok az élményemmel magamban - magamra. Az Úr adta öröm különben tanúságtételre volna alkalmas - jó is, ha élek e lehetőséggel, s elmondom testvéreimnek: Milyen nagyszerű dolog az átadott élet. S hogy milyen nagyszerű a „megválaszolt, s elfogadott élet”. Még azt is elmondhatom, hogy mennyi számtalan apró jelen keresztül érzékelteti velem Isten, hogy vele és benne élek. - Mégis marad vissza mindig egy elmondhatatlan rész. (Még itt a tanúságtétel rovatban is átélem ezt az alig-elmondhatóságot). A kívülállók legfeljebb csak azt látják, hogy boldog vagyok Istennel, de a benne való élet lényegét elmondani már nem tudom. Istent ugyanis nem lehet megfogni. Ő felfoghatatlan és megfoghatatlan; s vele együtt minden műve. A fogalmak, fogalmazások és szavak azt a merész kísérletet teszik, hogy megpróbálják Istent megfogni, mint kisgyerekek apukáját ha vele fogócskázik. Ez a kép mintha azt sugallná, hogy azért mégis megfogalmazható az Istenben való élet; de valójában véve: Sajnos nem. Isten és műve felfoghatatlan. Itt azt az ígét éljük át, hogy „A mennyek országa hasonlít a szántóföldben elrejtett kincshez.” (Mt.13,44.)

Akció-program. - Krisztus húsvéti diadala rejtve maradt, s vele együtt mindaz, aki hisz az Úr Jézus győzelmében. A Nagy Kinyilvánulás Napja még nem érkezett el. Ezért az Istenben való életet az Úrban hívők csak titokban őrzik szívük rejtekében a nagy Kinyilvánulás Napjáig, vagyis az Úr második eljöveteleig. Az igazság, a szeretet az ő végső értelmét még nem nyerte el. Még az igazság és szeretet győzelme is úgy tűnik, mindössze csak :Szavak! A dübörgő tartalom: Rejtve marad. - De aki belép Krisztus titkába, mystériumába az átadott étellel, annak az ő szívében fog dübörögni ez a rejtett tartalom, s biztos lesz abban, hogy a szeretetnek győzni kell, tehát a szeretet győzni fog! Az elrejtett és meghalt búzamagnak nem parancsolhatom meg: Maradj már vesztve, s maradj mindörökké elveszve! Hiába: „A virágnak megtiltani nem lehet.....”

Tanúságtétel. - Egyik közösségi tagunk sírva adta elő munkahelyi zaklatásait. A kolleginák baja az volt, hogy a mi testvérnőnk - átkerülve egy új osztályra - minden túlzás nélkül - egyszerűen, de előírászerűen végezte a dolgát. Ez a munkastílus ott már régen el volt felejtve. A hivatását szívéből szerető és gyakorló közösségi tagunk egy mindennapos zaklatások tüzes kohójába került bele. Mihelyt a látszat-végzésnél csak egy hajszállal is többet merészelt tenni, mint a kígyók, úgy marták és a gúny, a megvetés és a megaláztatás egész sátáni méregkészletét bedobták a direkt és jól célzott támadásba. Múltak a hetek, s a hónapok...s ez így ment napról-napra. A főnökasszony a kolleginák előtt megalázta őt, mondván, hogy itt nincs szükség minden előírást megtenni, jóllehet ezt a lelkiismeretes munka megkívánta volna. A privát beszélgetésnél viszont már így nyilatkozott: Önnek van igaza. - De a nyilvánosság előtt továbbra is az állandó megszégyenülésben kellett maradnia. - A közösségben ezt elsírta, s szívemig hatolt az ő fájdalma. Megkérdeztem tőle: Miért nem véded meg magadat teljes határozottsággal? - Azt mondta: Mert képtelen vagyok belső dermedtségem folytán csak egy szót is szólani. Kétségbeesés szélén kiáltott segítségért az Úrhoz. - Erre így szóltam: Krisztus bátorítson fel téged, hogy erős lélekkel, bátran szólhass a téged megbántókhoz. Add át életedet újra, s újítsd meg keresztségi fogadalmadat. A kis közösség erre körbevette, s a keresztségi ígéretet megújítottuk a Szentlélek bátorító kegyelmét kérve. - Hallatlan öröm volt hallani tőle, hogy másnapra bátorsága megjött, teljes emberi méltóságát visszanyerte, s ha a többieket nem is tudta megnyerni, de őt magát már békén hagyják, s a bántalmak adta fullánk mérge már nem hat, s így a támadások erejüket veszítették. - Ezt mondom másoknak is: Ha baj van: Add át újra életedet Jézusnak, s ellenségeid meghátrálnak.

Igei ima: - Úr Jézus, Isten keresztre feszített szent Fia! Ma újra átadom neked minden gyengeségemet, féltékenységemet, s kishitúságemet. Te, a feltámadás erejével magad alakítsd át ezeket, hogy erős, bátor és bizakodó lehessen napi dolgom végzésében. Ámen.

Ezt kívánom minden kedves olvasómnak a feltámadt Üdvözítő kegyelmi támogatásával erre, a 2012-es húsvéti ünnepre: Imával-szeretettel: Károly, Karcsi atya, testvér